

POSTANOWIENIE

8 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

na posiedzeniu niejawnym 8 maja 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa R. B.
przeciwko T. U. S.A. w W.
o zapłatę,
na skutek wniosku pełnomocnika pozwanego T. U. S.A. w W.
z 19 kwietnia 2024 r. o nadanie klauzuli wykonalności
postanowieniu Sądu Najwyższego z 30 kwietnia 2021 r., I CSK 78/21,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje wniosek o
nadanie klauzuli wykonalności w zakresie pkt 2 postanowienia
Sądu Najwyższego z 30 kwietnia 2021 r., I CSK 78/21 Sądowi
Okręgowemu w Warszawie, jako sądowi rzeczowo właściwemu.**

UZASADNIENIE

Pismem z 19 kwietnia 2024 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o nadanie postanowieniu Sądu Najwyższego z 30 kwietnia 2021 r., I CSK 78/21, klauzuli wykonalności w zakresie pkt 2 ww. postanowienia, doręczenie tytułu wykonawczego obejmującego odpis tego postanowienia opatrzone klauzulą wykonalności oraz zasądzenie kosztów postępowania klauzulowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 781 § 1 k.p.c., tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu nadaje klauzulę wykonalności sąd pierwszej instancji, w którym sprawa się

toczyła lub toczy; sąd drugiej instancji nadaje klauzulę wykonalności, dopóki akta sprawy znajdują się w tym sądzie, nie dotyczy to jednak Sądu Najwyższego oraz przypadków, o których mowa w art. 778¹, 778², 786, 787, 787¹, 788 i art. 789 k.p.c.

Z powyższego przepisu wynika zatem, że Sąd Najwyższy nie jest sądem, który nadaje klauzulę wykonalności – nawet swoim własnym orzeczeniom (por. postanowienia SN z 16 listopada 1994 r., I PO 12/94; z 9 marca 2020 r., I PK 152/19; z 6 grudnia, III CO 912/23; z 23 lutego 2024 r.; III CO 33/24). Skoro Sąd Najwyższy nie orzeka w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności (art. 781 § 1 k.p.c.), aktualność zachowało postanowienie z 9 listopada 1994 r., III CZP 143/94, zgodnie z którym sądem właściwym do rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności orzeczeniu Sądu Najwyższego jest sąd pierwszej instancji. Dotyczy to również postanowienia Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Takie stanowisko jest powszechnie akceptowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. postanowienia: z 11 stycznia 2021 r., I UK 353/19, z 20 kwietnia 2022 r., II UK 380/19, z 20 kwietnia 2022 r., II USK 12/21; z 15 września 2023 r., III CO 710/23; z 13 stycznia 2023 r., III CO 25/23,).

Wobec powyższego należy uznać, że w rozpoznawanej sprawie sądem właściwym rzeczowo do nadania klauzuli wykonalności postanowieniu Sądu Najwyższego, nie jest Sąd Najwyższy, lecz sąd pierwszej instancji, w którym sprawa się toczyła, czyli Sąd Okręgowy w Warszawie.

Z tych względów, na podstawie art. 781 § 1 w związku z art. 200 § 1⁴ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

M.L.

[ms]